

Sygn. akt I ACa 666/18

POSTANOWIENIE

Dnia 7 listopada 2018 r.

Sąd Apelacyjny w Katowicach I Wydział Cywilny w składzie :

Przewodniczący – Sędzia SA Małgorzata Wołczańska

Sędzia SA Elżbieta Karpeta

Sędzia SO del. Tomasz Tatarczyk (spr.)

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w dniu 7 listopada 2018 r.

sprawy ze skargi A. M. o wznowienie postępowania zakończonego prawomocnym wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Katowicach z 17 czerwca 2016 r., sygn. akt I ACa 51/16, wydanym w sprawie z powództwa M. M. przeciwko A. M. o rozwód

postanawia :

odrzucić skargę.

SSO Tomasz Tatarczyk SSA Małgorzata Wołczańska SSA Elżbieta Karpeta

Sygn. akt I ACa 666/18

UZASADNIENIE

A. M. domagała się w skardze wznowienia postępowania zakończonego prawomocnym wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Katowicach z 17 czerwca 2016 r., sygn. akt I ACa 51/16, wydanym w sprawie z powództwa M. M. przeciwko niej o rozwód.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje :

Według art. 410 § 1 k.p.c., podlega odrzuceniu skarga wniesiona po upływie przepisane terminu, niedopuszczalna lub nieoparta na ustawowej podstawie.

Skarga o wznowienie nie opiera się na ustawowej podstawie nie tylko wtedy, gdy przytoczona w skardze podstawa nie odpowiada wzorcowi którejkolwiek z podstaw przewidzianych w art. 401, 401¹ lub 403 k.p.c., lecz także wtedy, gdy podstawa ta odpowiada wprawdzie takiemu wzorcowi, ale w rzeczywistości nie wystąpiła (postanowienie SN z 9 września 2016 r., V CZ 51/16).

Nie wystąpiła powołana przez skarżącą na pierwszym miejscu podstawa wznowienia - „niezgodność wyroku z orzeczeniem Trybunału Konstytucyjnego z 28 października 2015 r.”

Wyrokiem tym Trybunał Konstytucyjny orzekł, że § 11 ust. 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 sierpnia 2001 r. w sprawie organizacji i zakresu działania rodzinnych ośrodków diagnostyczno-konsultacyjnych (Dz. U. Nr 97, poz. 1063) w zakresie, w jakim dotyczy wydawania przez rodzinne ośrodki diagnostyczno-konsultacyjne opinii w sprawach innych niż sprawy nieletnich, jest niezgodny z art. 84 § 3 ustawy z dnia 26 października 1982 r. o postępowaniu w sprawach nieletnich (Dz. U. z 2014 r. poz. 382), a przez to z art. 92 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej.

Według art. 401¹ k.p.c., można żądać wznowienia postępowania w wypadku, gdy Trybunał Konstytucyjny orzekł o niezgodności aktu normatywnego z Konstytucją, ratyfikowaną umową międzynarodową lub z ustawą, na podstawie którego zostało wydane orzeczenie.

Wznowienie na tej podstawie może dotyczyć tych orzeczeń, które uprawomocniły się przed datą wejścia w życie orzeczenia Trybunału Konstytucyjnego, wskazuje na to brzmienie art. 407 § 2 k.p.c. i tylko wówczas, gdy przepis niekonstytucyjny stanowił podstawę zaskarżonego orzeczenia.

Powołany przez skarżącą wyrok Trybunału Konstytucyjnego opublikowany został w dzienniku ustaw z 4 listopada 2015 r.

Wyrok objęty skargą o wznowienie uprawomocnił się po wejściu w życie orzeczenia Trybunału Konstytucyjnego. Zgodnie z tym orzeczeniem, w określonym w nim zakresie § 11 rozporządzenia z 3 sierpnia 2001 r. utracił moc obowiązującą z dniem 31 grudnia 2015 r. Rozporządzenie to nie stanowiło podstawy wyroku wydanego w sprawie, której skarga dotyczy lecz opracowania opinii będącej jednym z dowodów w tej sprawie.

Nie odpowiada wzorcowi którejkolwiek z podstaw wznowienia druga z powołanych w skardze przyczyn określona jako niezgodność wydanych w toku postępowania postanowień w przedmiocie zabezpieczenia roszczeń alimentacyjnych z ustawą o świadczeniach rodzinnych, co według skarżącej mogło mieć wpływ na wysokość orzeczonych w wyroku alimentów.

Przedmiot procesu w sprawie ustanowienia rozdzielności majątkowej i w sprawie o rozwód nie jest tożsamy, nie wystąpiła zatem kolejna podstawa wznowienia określona w skardze jako odpowiadająca wzorcowi z art. 403 § 2 k.p.c. Późniejsze wykrycie prawomocnego wyroku dotyczącego tego samego stosunku prawnego stanowi podstawę wznowienia postępowania, jeżeli wyrok ten został wydany i uprawomocnił się przed zakończeniem postępowania we wznowianej sprawie. Powołana przez skarżącą sprawa o podwyższenie alimentów pozostawała w chwili wniesienia skargi w toku, co wynika z treści zapisku urzędowego zawartego na karcie 25 akt. W istocie wszakże, jak wynika z treści skargi, pozwanej, podobnie w przypadku powołanej w skardze sprawy o podwyższenie alimentów, chodziło nie o tożsamość przedmiotową spraw lecz o dowody, zgromadzone w innych sprawach, które mogły mieć, według niej, wpływ, na ocenę jej lojalności małżeńskiej i możliwości zarobkowych powoda. Wskazać wobec tego trzeba, że zarówno dokumentacja akt sprawy o ustanowienie rozdzielności majątkowej, jak i zaświadczenie o zarobkach nie stanowią dowodów, z których nie można było skorzystać w postępowaniu objętym żądaniem wznowienia. Podobnie nie zachodziła w rozumieniu art. 403 § 2 k.p.c. niemożność skorzystania w poprzednim postępowaniu z powołanej w skardze dokumentacji akt prokuratorskich.

Nienależyta reprezentacja jako podstawa wznowienia postępowania (art. 401 pkt 2 k.p.c.) nie dotyczy sposobu zastępowania strony przez pełnomocnika procesowego (postanowienie SN z 9 czerwca 2000 r., I PKN 277/00). Nienależyte, jak utrzymuje pozwana w skardze, wykonywanie obowiązków przez jej pełnomocników procesowych i zastępcę pełnomocnika, nie mogło więc stanowić podstawy wznowienia postępowania w postaci powołanego w skardze braku należytej reprezentacji.

Wznowienia postępowania nie uzasadniała przywołana w skardze potrzeba wyjaśnienia rzekomych nieścisłości w wyroku ani sama wola skarżącej aby sprawa ponownie została rozpoznana.

Z przytoczonych względów skargę Sąd Apelacyjny odrzucił działając z mocy art. 410 § 1 k.p.c.

SSO Tomasz Tatarczyk SSA Małgorzata Wołczańska SSA Elżbieta Karpeta